

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Şükrü Hatun'un görevden ayrılma mesajı

Önceki rektörümüz Prof. Dr. Sezer Şener Komsuoğlu'nun güveni ve YÖK Genel Kurulu'nun 9 Ağustos 2012 tarihli kararı ile dekanlık görevi bize verildiğinde, bu misyonu bize sunulmuş bir armağan olarak gördük ve fakültemiz için plan ve amaçlarımız doğrultusunda heyecanla çalışmaya başladık.

Bugüne dek çalışmalarımızda bize destek olan önceki rektörümüz Prof. Dr. Sezer Şener Komsuoğlu ve rektör yardımcısı Prof. Dr. Ayşe Sevim Gökalp, önceki başhekim Prof.Dr. Nazım Mutlu ve başmüdür Halit Apak başta olmak üzere tüm öğretim üyesi arkadaşlarımıza, fakültemiz ve hastane çalışanlarına sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz. Beraber çalıştığım dekan yardımcısı arkadaşlarım Prof. Dr. Füsun Yıldız ve Prof. Dr. İlhan Tarkun'a ise teşekkür etmek için yeterli sözcükleri bulmakta güçlük çektiğimi itiraf etmek isterim. Bize iyilik dolu kalbi ile tanık olan sekreterimiz Özlem Başaran'ın yakından bildiği üzere bütün çalışmalarımızda kardeş yakınlığının yankısı vardır. Birlikte *"kubbede hoş bir seda bırakabildiysek"* ne mutlu bize.

Göreve geldikten sonraki ilk akademik kurulda *"yönetmek değil hizmet etmek bizim için önemli, kurumların soğukluğu yerine insana yakınlığı temel anlayış olarak benimsedik"* demiştik. Bizim için Dekanlık asla bir yönetici olmak demek değildi; "Okul müdürlüğünü" belki iyi yapamamış olabilirim ancak kurum kültürünü iyi hekimlik /insancıl tıp yönünde geliştirmek, öğrencilerimize bu mesajı verebilmek konusunda iddialarım vardı. Bunlar için bütün varlığımla çalıştım.

"Bilimsel ve İnsancıl" olduğu kadar, "Sivil" bir dekanlık yapmaya çalışırken oradan buradan gelebilecek tüm zorlukları, baskıları, dışlanmaları ve incitilmeleri göze almıştım: Zaten böyle şeylerin bedelini öğrenciliğimden beri ödeyerek geliyorum; ama bunların hiçbirisi hastalarım ve öğrencilerimle kurduğum ilişkinin sağladığı iyimserliğimi ve umudumu azaltmadı. Bir dekan olarak öğrencilerime yakın olmayı, "demokrat ve bağımsız" bir duruş sergilemeyi, onlara mutlu ve iyi bir eğitim ortamı sağlamayı baş hedef olarak gördüm ve bunun için çalıştım. Öğrencilerimizin geri bildirimlerini ve katkılarını önemsedim ve zor zamanlarda onların desteği ile güç topladım. Görev sürem boyunca ananın beni köyden her yolcu edişinde söylediği *" iyilik ve doğruluktan ayrılma oğlum"* sözüne bağlı kalmaya çalıştım.

Bugüne geldiğimizde başlangıçta koyduğumuz hedeflerin birçoğuna ulaştığımızı memnuniyetle görüyoruz. Elbette yapamadıklarımız veya eksik yaptığımız işler oldu ama görev süremiz boyunca her konuda emeğimizi vererek, hakkaniyet ve iyi niyet ile hareket etmeye çalıştık. Aslında yaşadığımız gibi dekanlık yapmaya, yani daha önceki yaşamlarımızın devamı bir şekilde davranmaya çalıştık. Günümüzde egemen olan sürekli suçlama ve yerme diline karşı durduk; bunun yerine iyi hazırlanmış raporlar ile düzeltici eleştiriler yapmaya çalıştık. Fakültemizin bölgemize ve ülkemize olan katkısını arttırmaya çalıştık.

Görev yaptığımız 2,5 yıl boyunca üniversite ve hastane yönetimlerinin de desteği ile aşağıdaki konularda ilerleme sağladığımızı düşünüyoruz:

1. “Bilimsel ve İnsancıl Bir Tıp” anlayışını benimsemiş, eğitim önceleyen, emeğe saygılı, toplumsal sorunlara duyarlı, yapıcı, öğrencileri ve öğretim üyeleri ile arkadaş fakülte kimliği yaratılması,
2. Öğrencilerimiz için burs sistemi kurulması,
3. Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı ve ona bağlı Araştırma-Yayın Birimi kurulması,
4. Temel bilimlerdeki öğretim üyelerinin, asistanların ve çalışanların sistem içinde yeterli değeri bulması için gayret gösterilmesi,
5. Öğretim üyeleri, asistanlar, hastane çalışanları ile etkili iletişim ve huzurlu bir çalışma ortamı, adil, dengeli ve bölüm başkanlarının da içinde olduğu bir kurul gözetiminde şeffaf performans dağıtımı,
6. Öğretim üyelerinin akademik yükseltme ve kadro işlemlerinde dekanlık olarak mutlak bir adalet ve hızla davranılması, özlük hakları ile ilgili taleplerin rektörlük katında aktif olarak takip edilmesi,
7. Öğretim üyelerinin eğitimle ilgili ihtiyaçlarının karşılanmaya çalışılması,
8. Tıp eğitimi Akreditasyon sürecinin tamamlanması,
9. Tıp Eğitimi Anabilim Dalı’nın geliştirilmesi, “Rehberlik ve Psikososyal Destek Birimi” kurulması,
10. Eğitim için 1 milyon TL kaynak yaratılması ve kullanılması,
11. Büyük Acil ve Çocuk Acilin yeniden düzenlenmesi ve genişletilmesi
12. Erişkin ve Çocuk Kemik İliği Nakli Ünitesinin yapılması ve Çocuk Kemik İliği Nakli ünitesi için ruhsat alınması,
13. Tüp Bebek, Patoloji, Klinik Araştırma Merkezi’nin genişletilmesi, ve yeni araştırma laboratuvarlarının kurulması, yeni kurulan Perinatoloji ve Yoğun Bakım bilim dallarının desteklenmesi,
14. Hemen hepsi anabilim dallarının talebi ve belirlenmiş fonksiyonlar için planlanmış 17 öğretim üyesinin fakültemize kazandırılması,
15. Kütüphane, öğrenci yemekhanesi ve fotokopi biriminin genişletilmesi,
16. Asistan akademik kurulunun kurumsallaşması, asistanlara sınav sonrası maaş ödenmeye devam edilmesinin sağlanması,
17. Fakültenin tanıtımı, web sitesinin güçlendirilmesi ve bir kurumsal elektronik hafıza platformu haline getirilmesi, kurumsal kimliğinin güçlendirilmesi, bilinirliğinin artırılması,
18. Girişimsel çocuk kardiyoloji ve konjenital kalp cerrahisi hizmetinin başlatılması,
19. KC transplantasyon çalışmaları ve ruhsat alınması,
20. Ayaktan hemodiyaliz ünitesi kurulması için 600.000 TL kaynak yaratılması ve çalışmaların son aşamaya getirilmesi,
21. Fizik Muayene Stajı, Yaz Stajı, İntörn eğitiminin güçlendirilmesi gibi tıp eğitimini geliştirme çalışmaları,
22. Emeklilik törenlerinin kurumsallaşması.

Görev sürem içinde başarılı olamadığım bir konuyu da paylaşmak isterim. Biliyorsunuz uzun yıllardır çalışma yaşamının en önemli sorunu olan “Taşeron sistemi” bu yıl Soma’daki cinayet benzeri kaza ile zihinlerimize kazındı. Oysa onlar çok yakınımızda. Döner sermaye işletmesi olarak bazı hizmetler için ihaleye çıkıyoruz; bu ihaleye çeşitli taşeron firmalar giriyor, birisi kazanıyor ve bizim işçilerimiz onların şirketinin işçisi olarak çalışmaya devam ediyor. İhale bedeli olan parayı taşeron patronunun hesabına yatırıyoruz, o da kendi payını

aldıktan sonra bizden aldığı parayı onlara aktarıyor. Yani para bizim, işçiler bizim ama onları ancak bir taşeron şirket üzerinden çalıştırabiliyoruz. Taşeron sisteminin insanın özüne aykırı olduğu fikrindeyim ve *“Onlar mücadele etmesin de kim etsin”* diye düşünüyorum. Onlar da kendilerince taşeron sistemine karşı mücadeleye etmeye çalıştılar. Bütün dileğim eylemlerinin kurumlarına zarar gelmeden ve onların “ekmeği ile oynanmadan” sonuç vermesiydi. Ama beş işçinin işten atılmasına engel olamadım. Bu konuda başarısız oldum. Şimdi o işçiler nerededir bilmiyorum. Benim yeni yıl dileğim de bu işçilerin geri alınması. Bu dileğimi önce hastane ve döner sermaye yönetimine yeni gelen arkadaşlarıma, son olarak da yeni rektörümüze söyledim.

Bildiğiniz üzere geçtiğimiz aylarda içinde üniversitemiz bir seçim sürecinden çıktı. Yeni göreve gelen rektörümüz ve ekibinin büyük bir bölümü yıllardır birlikte çalıştığımız değerli arkadaşlarımızdır. Bu ekibin de üniversitemize özveri ile hizmet edeceğinden bir kuşumuz yoktur. Üniversitemizin yeni yönetimi belli olunca izleyeceğimiz tutumu, fakültemize verdiğimiz emeği, akademik gelenekleri dikkate alarak ve yakınlarımız/arkadaşlarımız ile konuşarak belirlemeye çalıştık. Her ne kadar farklı görüşler ve duygular söylene de ve yeni rektörlük ekibi ile birlikte çalışma konusunda hiç bir çekincemiz bulunmasa da biz, esas olarak sorumluluk yüklenen bir yöneticinin kendi plan ve programlarını kendi ekibi ile yürütmeye hakkı olduğuna inandık ve kimse bizden bir talepte bulunmadan sayın rektörümüzü, 3 Aralık 2014 günü ziyaret ederek 1 Ocak 2015 tarihinden geçerli olmak üzere istifamı sundum. Bu konuda açık ve güvene dayalı bir tutum aldık. Çalışma arkadaşlarım ve sayın rektör bunun en yakın tanığıdır. İstifamızın hiç bir negatif anlamı olmadığını da ayrıca kendilerine söyledim.

Biliyorsunuz hayatın özü değişimdir ama değişim olurken hiç bir şey de yok olmaz. Bugüne gelecek olursak; görevini kendimizce layığıyla yapmaya çalışmış olarak, tam bir iç huzuru ile, yeni yıl itibarı ile asıl görevim olan hekimlik ve öğretim üyeliğine döneceğim. Bundan en çok asistanlarımın, hastalarımın ve diyabetli çocuk ailelerinin mutlu olacağını biliyorum. Bundan sonra da fakülteme, Kocaeli halkına ve ülkeme hizmet etmeye devam edeceğim.

Bizden sonra görev alacak arkadaşımın- kendisi sınıf arkadaşımdır ve dekanlığım döneminde bölüm başkanı olarak kendisi ile yakın bir çalışma içinde olduk- fakültemizi daha ileri noktalara taşıyacağına inancım tamdır. Dekanlık misyonunu ferah bir gönülle, içimde hiç bir yük taşımadan sevdiğim bir arkadaşıma devredeceğim için kendimi şanslı hissediyorum. Bizden de bir katkı isterlerse seve seve yerine getiririz.

Dekanlığım boyunca en heyecan duyduğum anları öğrencilerimle birlikte hekimlik andını okurken yaşadım. Her defasında kökleri Hipokrat’a uzanan bu andın her kelimesinin anlamını içimde hissettim. Aslında esas olarak yakınlarda güncellediğimiz bu anda tam olarak bağlı kalarak çalışmaya gayret gösterdik diyebilirim.

Bizim için en büyük mutluluk her sabah önce hastane çalışanlarına, öğretim üyelerine, öğrencilere günaydın diyerek, onların selamları ile içimiz ısınarak güne başlamaktır. Bundan sonra da fakültemizin gelişmesi ve akademik değerlerimizin korunması için çalışacağımıza kimsenin kuşkusu olmasın.

Son olarak, görev süremiz boyunca istemedenden de olsa kıldığımız, üzdüğümüz kimse varsa af dilerim.

Çalışma fırsatı bulduğum tüm arkadaşlarıma, hastane çalışanlarına, öğrencilerime ve değerli öğretim üyelerine teşekkürlerimi sunarken, mutlu ve sağlıklı bir yıl geçirmenizi dilerim.

Fakültemizin yolu açık olsun sevgili arkadaşlarım.

25 Aralık 2014

**Prof. Dr. Şükrü Hatun
Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi
Dekani**